

438.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 13 lipca 1933 r.

**w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań
na twardziel (Rhinoscleroma).**

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 roku o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 12 lipca 1930 roku w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma) (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 439), przedłużoną ostatnio rozporządzeniem z dnia 27 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 41) do dnia 9 sierpnia 1933 r., przedłuża się na dalsze 6 miesięcy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

439.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 28 czerwca 1933 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej.**

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 17 marca 1933 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 30, poz. 258) ogłaszam jednolity tekst tej ustawy z dnia 2 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 312) w brzmieniu obowiązującym od 1 maja 1933 r., z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 2 kwietnia 1925 r. o potrąceniach z uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 122) oraz wymienioną na wstępie ustawą z dnia 17 marca 1933 r., przy równoczesnym nadaniu artykułom bieżącej numeracji.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:

Fabrycy

Załącznik do obw. Min. Spraw Wojskowych z dnia 28 czerwca 1933 r. (poz. 439).

U S T A W A

z dnia 2 kwietnia 1925 r.

o potrąceniach z uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego osób wojskowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej.

Art. 1.

Potrącenia z uposażenia oficerów i szeregowych zawodowych oraz funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej opierają się na:

- a) postanowieniach ustaw;
- b) tytułach egzekucji sądowej, zaopatrzonych klauzulą wykonalności;
- c) zarządzeniach właściwych administracyjnych władz wojskowych i cywilnych;
- d) dobrowolnem obciążeniu uposażenia w granicach, określonych przez niniejszą ustawę.

Art. 2.

Na podstawie zarządzeń administracyjnych potrącenia mogą być dokonywane jedynie celem zaspokojenia roszczeń Skarbu Państwa z tytułu stosunku służbowego oraz należności i danin.

Zarządzenia administracyjne mogą być zaskarżone przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Art. 3.

Potrącenia, wyszczególnione w art. 1 niniejszej ustawy, nie mogą przekraczać:

- a) o ile są dokonywane na podstawie tytułów egzekucji sądowej—10% uposażenia, a o ile mają one za podstawę wypływający z ustawy obowiązek alimentacji — 30% uposażenia;
- b) o ile są dokonywane na podstawie zarządzeń administracyjnych — 10% uposażenia;
- c) o ile w rachubę wchodzi potrącenia na podstawie tytułów egzekucji sądowej oraz zarządzeń administracyjnych, to łącznie nie mogą przekraczać 10%, a w wypadkach obowiązku alimentacji 30% uposażenia; o ile roszczenie alimentacyjne przysługuje osobie, na którą wojskowy lub funkcjonariusz państwowy pobiera dodatek ekonomiczny w myśl art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wówczas dodatek ten ma być wypłacony odnośnej osobie niezależnie od potrącenia z uposażenia;
- d) potrącenia, opierające się na dobrowolnem obciążeniu uposażenia na rzecz instytucji kredytowych celem zabezpieczenia zaciągniętych w tych instytucjach za zgodą władzy przełożonej pożyczek — 20% uposażenia;
- e) wszelkie inne potrącenia, wnikające z dobrowolnego obciążenia uposażenia, nie mogą przekraczać 3% uposażenia po potrąceniu opłaty emerytalnej i podatku.